

MESSIAEN SZOSTAKOWICZ

2025/2026

13/14.02

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Naczelna

General Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny

Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

13.02.2026

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa

Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall

abonament / subscription B1, Z1

14.02.2026

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa

Saturday / 6 p.m. / Concert Hall

abonament / subscription B2, Z2

Koncert symfoniczny / Symphonic Concert

METZMACHER KOŚMIEJA VIARD BOTNARCIUC

Wykonawcy Performers

**Orkiestra i Chór Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra and Choir**

**Chór Męski Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku /
Podlaska Opera and Orchestra Men's Choir**

**Chór Męski Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina /
Arthur Rubinstein Philharmonic Men's Choir**

Ingo Metzmacher – dyrygent / conductor

Adam Kośmiejca – fortepian / piano

Augustin Viard – fale Martenota / ondes Martenot

Alexei Botnarcic – bas / bass

Bartosz Michałowski – dyrektor Chóru FN /
director of the Warsaw Philharmonic Choir

Violetta Bielecka – kierownik Chóru OiFP /
director of the Podlaska Opera and Orchestra Choir

Artur Koza – chórmistrz Chóru FŁ /
choirmaster of the Arthur Rubinstein Philharmonic Choir

oraz / and

Michalina Kraska-Szatkowska – sopran / soprano

(partia solowa w utworze Oliviera Messiaena /
solo part in Olivier Messiaen's piece)

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.

Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.

Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.

It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

Olivier Messiaen (1908–1992)

Trzy małe liturgie o Obecności Bożej

na fortepian, fale Martenota, czeleste, wibrafon,
perkusję, chór żeński i orkiestrę smyczkową /

Trois petites Liturgies de la Présence Divine

for piano, ondes Martenot, celesta, vibraphone,
percussion, women's choir and string orchestra [34']

sł. / text Olivier Messiaen

(1944)

Antyfona. Dialog wewnętrzny / Antienne de la Conversation intérieure

Sekwencja Słowa, Boska Pieśń / Séquence du Verbe, Cantique Divin

Psalmodia o wszechobecnej miłości / Psalmodie de l'Ubiquité par amour

••• Przerwa (ok. 20 minut) / Intermission (ca 20 min.)

Dmitrij Szostakowicz / Dmitri Shostakovich (1906–1975)

XIII Symfonia b-moll op. 113 *Babi Jar*

na bas solo, chór basów i orkiestrę

sł. Jewgienij Jewtuszenko

Symphony No. 13 in B flat minor 'Babi Yar', Op. 113

for bass solo, bass choir and orchestra

text: Yevgeny Yevtushenko [60']

(1962)

Babi Jar / Babi Yar (Adagio)

Humor / Humour (Allegretto)

W sklepie / In the Shop (Adagio)

Lęki / Fears (Largo)

Kariera / Career (Allegretto)

**ostatnie wykonania Orkiestry i Chóru Filharmonii Narodowej /
previously performed by the Warsaw Philharmonic Orchestra and Choir**

Trzy małe liturgie o Obecności Bożej /

Trois petites Liturgies de la Présence Divine • **02.2001**

(Koncert inauguracyjny VII Forum Lutosławskiego /

Opening concert of the 7th Witold Lutosławski Forum)

Antoni Wit – dyrygent / conductor, Szabolcs Esztényi – fortepian / piano,

Thomas Bloch – fale Martenota / ondes Martenot

XIII Symfonia b-moll op. 113 *Babi Jar* /

Symphony No. 13 in B flat minor 'Babi Yar', Op. 113 • **04.2014**

Andrzej Boreyko – dyrygent / conductor, Pavel Daniluk – bas / bass

Omówienie programu

Małgorzata Gąsiorowska

Messiaen

Trois petites Liturgies de la Présence Divine (Trzy małe liturgie o Obecności Bożej) Oliviera Messiaena do tekstu własnego na fortepian, fale Martenota, czeleste, wibrafon, perkusję (marakasy, talerze chińskie, tam-tam), 36-głosowy chór żeński śpiewający unisono i orkiestrę smyczkową powstawały w latach 1943–1944.

Prawykonanie odbyło się 21 kwietnia 1945 roku w cyklu „Concerts de Pléiade”. Wystąpili wówczas: Yvonne Loriod grająca na fortepianie, Ginette Martenot na falach Martenota, Chór i Orkiestra Towarzystwa Koncertów Konserwatorium, dyrygował Roger Désormière. W koncercie uczestniczył niemal cały artystyczny Paryż, w tym także młodzi uczniowie kompozytora – Pierre Boulez, Serge Nigg i inni. Sukces był ogromny – wkrótce dzieło, co rzadkie w XX wieku, doczekało się kilkuset wykonań na całym świecie. Mimo to kompozytora rychło spotkały liczne zarzuty, a dotyczyły one braku teologicznej poprawności tekstu. Messiaenowi, sprawującemu od 1931 roku funkcję tytularnego organisty w kościele św. Trójcy w Paryżu, zarzucano rzekomy synkretyzm religijny, niezgodny z duchem Pisma Świętego panteizm i zapożyczenia biblijne niefrasobliwie łączone z poetyką surrealizmu. To, co dziś uznano by za wartość, wówczas potraktowano jako naruszenie doktryny. Kompozytor cierpliwie odpierał zarzuty dotyczące rzekomego łamania zasad wiary; nie uchylał się jednak przed związkami z fascynującą go wówczas poezją surrealistyczną czy tęsknotami panteistycznymi, przejawiającymi się chociażby w przetworzonych motywach ptasich śpiewów. Nie rościł sobie natomiast żadnych pretensji do tego, aby uznano literackie walory jego tekstu, będącego li tylko jego osobistym wyznaniem wiary.

Każda z części utworu poświęcona jest innej postaci Obecności Bożej:

1. *Antienne de la Conversation intérieure* – Bogu obecnemu w nas;
2. *Séquence du Verbe, Cantique Divin* – Bogu samemu w sobie;
3. *Psalmodie de l'Ubiquité par amour* – Bogu obecnemu we wszystkim.

„Muzyka *Trzech małych liturgii* – napisał Olivier Messiaen – jest przede wszystkim muzyką barw dźwiękowych. Użyte w utworze skale i ich polimodalne sploty zyskują walor czysto brzmieniowy”. Synestezyjna wyobraźnia kompozytora podsunęła mu takie oto obrazy:

Zestawienia i nakładanie się skal wywołuje barwy błękitu, czerwieni, błękitu prześwieczonego czerwienią, szarości zmieszanej z pomarańczą, błękitu przenikniętego zielenią i obrysowanego złotem, purpury, hiacyntu, fioletu oraz blask kamieni szlachetnych: rubinów, szafirów, szmaragdów, ametystów – wszystko to w ruchu, w zmieniających się kształtach. Trzeba tu wspomnieć o moich zainteresowaniach rytmicznych – kontynuuje kompozytor – użyciu rytmów nieodwracalnych, kanonów rytmicznych, schematów i miar wywodzących się z praktyk muzycznych Dalekiego Wschodu, a także o wykorzystywaniu fortepianu jako instrumentu perkusyjnego, o traktowaniu innych instrumentów, w tym wibrafonu i czelesty na wzór gamelanu z Bali czy Jawy. Rytm staje się elementem krążących barw.

Nieokielznana – zdawałoby się – wyobraźnia dźwiękowa kompozytora pozwoliła jednak zamknąć części skrajne w schemacie ABA, środkowej zaś nadać formę zbliżoną do rondo, gdzie „mamy śpiew ustawicznie zmienny, refreny i kuplety na tle nieustannych wariacji orkiestry”.

Ten klasyczny rys utworu jest ledwie wyczuwalny; muzyka przypomina bardziej witraż połyskujący zmieniającymi się pod wpływem światła barwami, z linią śpiewu nadającą dziełu jednolitą formę. „Anielskie” brzmienie chóru jest konsekwencją trwającego cały czas unisono 36 głosów żeńskich, które tylko w końcowych akklamacjach poszczególnych części, na słowach: *Mon Dieu!*, *Pour nous!*, *Amour!* rozchodzą się w pełen blasku akord A-dur. Chór „faluje” różnorodnością środków wyrazu od recytatywu, poprzez fragmenty melizmatyczne, sylabiczne, skandowane, parlando, do fraz zaskakujących nieoczekiwanymi zwrotami melodycznymi i złożonością modeli rytmicznych. Ekstatyczny tekst, w którym na świadka swojej wiary kompozytor przywołuje cały kosmos – planety, gwiazdy, kwiaty, kolory, ptaki, góry, czas, stworzenia najmniejsze, zawiera także liczne odniesienia biblijne: do Psalmów, Pieśni nad Pieśniami, Listów Apostolskich, Ewangelii, Apokalipsy, a także pism św. Tomasza z Akwinu. Messiaen łączy te wątki w jeden wzniosły akt wiary sumujący się na słowach: „Jesteś blisko, / Jesteś daleko, / Jesteś światłem i ciemnością, / Jesteś bardzo złożony i bardzo prosty, / Nieskończenie prosty. / Tęcza Miłości to Ty”.*

* przekład: Agata Kozak

Ekumenizm wiary Messiaena-katolika i ekumenizm muzyczny Messiaena-kompozytora zaowocowały dziełem niezwykłym, niepowtarzalnym, którego oryginalności nie przyćmiły późniejsze eksperymenty znane z historii muzyki XX wieku.

Ludwik Erhardt

Szostakowicz

Spośród piętnastu symfonii Dmitrija Szostakowicza, napisana w 1962 roku *XIII Symfonia* b-moll op. 113 ma bodaj najbardziej burzliwą historię i pozostaje stosunkowo najsłabiej znana.

W dużym skrócie sprawy miały się tak, że kompozytor umyślił sobie wykorzystać w tym utworze ówczesnego idola poetyckiego, Jewgienija Jewtuszenki, a wśród nich – *Babi Jar*, poświęcony tragedii Żydów zamordowanych w podkijowskim wąwozie o tej nazwie i ostro krytykowany w ówczesnych konserwatywnych i antysemitycznych kołach radzieckich. Prawdziwe kłopoty zaczęły się jednak w grudniu 1962 roku, gdy na parę dni przed prawykonaniem *XIII Symfonii*, podczas spotkania Nikity Chruszczowa z przedstawicielami środowisk twórczych, Jewtuszenko zarzucił I sekretarzowi popieranie antysemityzmu. Natychmiast zaczęła się zwyczajowa nagonka na poetę i w konsekwencji na nowe dzieło Szostakowicza. Mimo nacisków ze strony władz i oportunistycznych uników niektórych wykonawców, do wykonania *Symfonii* 18 grudnia przez orkiestrę moskiewskiej Filharmonii pod dyrekcją Kiryła Kondraszyna jednak doszło. Rozentuzjasmowani słuchacze ponieśli w świat wieść o nowym, genialnym, głęboko poruszającym dziele Dmitrija Szostakowicza. Lecz mało kto miał okazję zweryfikować tę opinię, gdyż *XIII Symfonia*, ze względu na użyte w niej wiersze, znalazła się na indeksie i tylko z największym trudem udawało się niekiedy doprowadzić do jej wykonania. Partyturę wydano drukiem i nagrano płytę dopiero w 1971 roku, ale odium kręgów oficjalnych otaczało to dzieło aż do śmierci kompozytora.

XIII Symfonia na bas solo, chór basów i orkiestrę symfoniczną składa się z pięciu części noszących tytuły wykorzystanych w nich wierszy: *Babi Jar*, *Humor*, *W sklepie*, *Lęki*, *Kariera*. Koncepcja tego utworu powstawała w trakcie pisania i w ścisłej, niemal ilustracyjnej zależności od tekstu, toteż z tradycyjnego modelu formy symfonii zachował się tu jedynie kontrast między charakterem kolejnych części.

Część I *Babi Jar*, najbardziej dramatyczna, jest hołdem pamięci zamordowanego narodu. Dla poety podkijowski wąż staje się bodźcem wyzwalamym wizje rozmaitych tragicznych przypadków prześladowania Żydów, dla których Babi Jar jest logiczną konsekwencją. Muzyka wiernie podąża za zmieniającymi się obrazami. Swój protest Jewtuszenko wyraża słowami zakończenia:

*Choć krwi żydowskiej nie ma w mojej krwi,
to nienawidzą mnie wściekłością opętani
wszyscy antysemita, tak samo jak Żyda –
dlatego jestem prawdziwy Rosjanin! ***

Część II *Humor* to osobliwe scherzo, żywe i niezmiernie barwne, przesycone charakterystyczną dla Szostakowicza gorzką ironią i kpiną. Te cechy jego muzyki znakomicie zestroiły się z tekstem, w którym poeta posłużył się personifikacją Humoru, ukazując losy tej postaci w systemie totalitarnym. Humor, niczym legendarny Dyl Sowizdrzał, okazuje się niepodległy, nieprzekupny, niezniszczalny i zwycięski.

Część III *W sklepie* opiewa ciche, bezimienne bohaterstwo kobiet radzieckich, które ciężko pracując i wypełniając obowiązki domowe, muszą jeszcze w długich kolejkach zdobywać niezbędne do życia produkty. Liryczne *Adagio* stopniowo gęstnieje i zmierza do punktu kulminacyjnego, po którym następuje tragiczna w wymowie koda. Słowa „patrzę, cichy i strapiony, na zbolące od tych siatek ręce ich błogosławione” ** mają symboliczny wymiar pomnika z brązu wspartego na dźwięku chóru – w tym jednym miejscu odstępującego od zastosowanego w całym utworze śpiewu *unisono*. Ta część powinna łączyć się z następną bez przerwy; podobnie następną.

Część IV *Lęki*; wiersz ten Jewtuszenko napisał na prośbę Szostakowicza z wyraźnym przeznaczeniem do *XIII Symfonii*. Jego wymowa wydaje się cokolwiek dwuznaczna, tekst mówi bowiem o przeszłości, o minionym strachu przed czymś donosem, przed stukaniem do drzwi, ale niepokojąca muzyka nie pozwala ufać, że czasy wszechobecnego lęku rzeczywiście minęły.

Część V *Kariera* ma charakter bardziej pogodny. Poeta opowiada się tu przeciw karierowiczom, wybierając ten rodzaj „kariery”, jaki stał się udziałem Galileusza i innych – za życia wyszydzanych i prześladowanych, po śmierci docenionych i wywyższonych. To osobiste wyznanie na temat sumienia artysty niezwykle celnie trafiło w sedno

** przekład: Jerzy Szokalski

konfliktu wokół *XIII Symfonii* – kompozytorowi życzliwi doradzali, by zmienił tekst utworu, a najbliżsi przyjaciele – jak dyrygent Jewgienij Mrawiński – nie znajdowali w kalendarzu żadnego wolnego terminu, żeby zadyrygować tym dziełem. Mniej dramatyczny finał nie jest jednak w stanie osłabić głęboko tragicznego wyrazu całego dzieła, które dzięki prostocie i plakatowej dosadności języka muzycznego staje się wstrząsającym dokumentem życia w radzieckiej rzeczywistości.

źródło / source: Wikimedia Commons

Portret Dmitrija Szostakowicza, fotografia, autor nieznany, 1942
Portrait of Dmitri Shostakovich, photo, author unknown, 1942

Short programme note

Małgorzata Gąsiorowska

Messiaen

Trois petites Liturgies de la Présence Divine (Three Little Liturgies of the Divine Presence) by Olivier Messiaen, based on his own text, for piano, ondes Martenot, celesta, vibraphone, percussion (maracas, Chinese cymbals, tam-tam), 36-voice women's choir singing in unison and string orchestra, was composed in the years 1943–1944. Each part of the work is dedicated to a different aspect of the Divine Presence: 1. 'Antienne de la Conversation intérieure' (Antiphon of the Inner Conversation) – dedicated to God present within us; 2. 'Séquence du Verbe, Cantique Divin' (Sequence of the Word, Divine Song) – dedicated to God in Himself; 3. 'Psalmodie de l'Ubiquité par amour' (Psalmody of Ubiquity Love) – dedicated to God present in everything.

The composer combined traditional formal patterns with Far Eastern rhythms and melodies to create a colourful, ecumenical musical canticle that is his personal profession of faith.

Ludwik Erhardt

Shostakovich

Of Dmitri Shostakovich's fifteen symphonies, the Symphony No. 13 in B flat minor, Op. 113, written in 1962, has perhaps the most turbulent history and remains relatively unknown.

The composer decided to use poems by the then poetic idol, Yevgeny Yevtushenko, including *Babi Yar*, dedicated to the tragedy of Jews murdered in the ravine of the same name near Kiev and sharply criticised in the conservative and anti-Semitic circles of the Soviet Union at the time. The Symphony No. 13 for solo bass, bass choir and symphony orchestra consists of five parts bearing the titles of the poems used in them: 'Babi Yar', 'Humour', 'In the Shop', 'Fears', 'Career'. The concept of this work was developed during the writing process and in close, almost illustrative dependence on the text, so that only the contrast between the character of the successive movements has been retained from the traditional model of symphonic form.

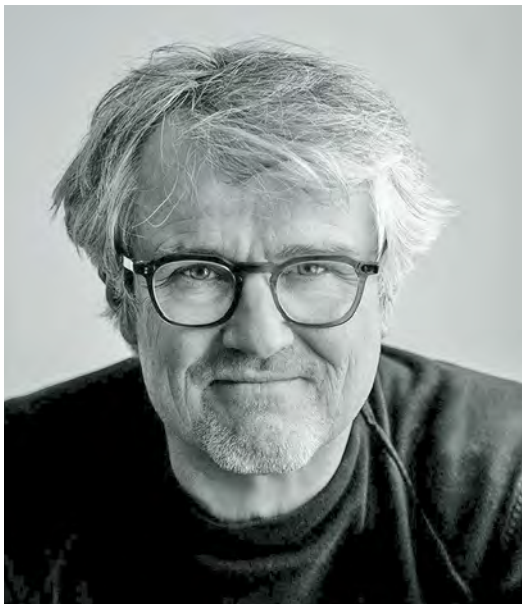
Part I, 'Babi Yar', the most dramatic, is a tribute to the memory of the murdered nation. For the poet, the ravine near Kiev becomes a stimulus triggering visions of various tragic cases of persecution of Jews, for whom Babi Yar is a logical consequence. The music faithfully follows the changing images.

Part II, 'Humour', is a peculiar scherzo, lively and extremely colourful, saturated with Shostakovich's characteristic bitter irony and mockery.

Part III, 'In the Shop' extols the quiet, nameless heroism of Soviet women who, working hard and fulfilling their domestic duties, still must queue for hours to obtain the necessities of life. The lyrical Adagio gradually thickens and builds to a climax, followed by a tragic coda.

Part IV, is 'Fears'. Yevtushenko wrote this poem at Shostakovich's request, clearly intended for the Symphony No. 13. Its meaning seems somewhat ambiguous, as the text speaks of the past, of the bygone fear of someone's denunciation, but the disturbing music does not allow us to trust that the times of omnipresent fear are truly over.

Part V, 'Career', is more cheerful in nature. However, the less dramatic finale is unable to weaken the deeply tragic expression of the entire work, which, thanks to the simplicity and poster-like bluntness of its musical language, becomes a shocking document of life in Soviet reality.

Ingo Metzmacher

dyrygent / conductor

Ingo Metzmacher był dyrektorem muzycznym Staatsoper Hamburg (1997–2005), głównym dyrygentem Dutch National Opera (2005–2007) oraz głównym dyrygentem i dyrektorem artystycznym Deutsches Symphonie-Orchester Berlin (2007–2010). W latach 2016–2025 pełnił funkcję dyrektora artystycznego KunstFestSpiele Herrenhausen w Hanowerze.

W sezonie 2024/2025 Ingo Metzmacher odbył swoje piąte tournée z Gustav Mahler Jugendorchester; dyrygował takimi zespołami, jak Gewandhausorchester, Orquesta Sinfónica de RTVE, Wiener Symphoniker, SWR Symphonieorchester, NDR Elbphilharmonie Orchester, Armenian National Philharmonic Orchestra, a także Czech Philharmonic i Czech Philharmonic Youth Orchestra w ramach Dvořák Prague Festival. Poprowadził światowe premiery kompozycji Francesca Filideiego (*Il nome della rosa*) w Teatro alla Scala i Georga Friedricha Haasa (...*heraus in Luft und Licht...*) z Klangforum Wien. Artysta wystąpił z ORF Radio-Symphonieorchester Wien podczas Salzburger Festspiele (*Das Floß der Medusa* Hansa Wernera Henzega), zaprezentował także dziesiątą (i jednocześnie ostatnią) edycję KunstFestSpiele Herrenhausen

pod własnym kierownictwem artystycznym. Podczas swojej współpracy z tym festiwalem, Ingo Metzmacher połączył siły z NDR Radiophilharmonie i licznymi chórami, aby wykonać *Gurre-Lieder* Arnolda Schönberga, *Requiem* Hectora Berlioza, *VIII Symfonię* Gustava Mahlera i *Mszę* Leonarda Bernsteina, a wraz z Ensemble Modern – światową premierę *rwh 1-4* Marka Andre.

Najważniejsze wydarzenia ostatnich sezonów w kalendarzu artysty to m.in. nowe produkcje operowe: *Die Eroberung von Mexico* Wolfganga Rihma, *Edyp* George'a Enescu, *Intolleranza 1960* Luigiigo Nono i *Falstaff* Giuseppe Verdiego (Salzburger Festspiele), *Salome* Richarda Straussa (Festival d'Aix-en-Provence), *Lady Makbet mceńskiego powiatu* Dmitrija Szostakowicza, *Die Vögel* Waltera Braunfelsa (Bayerische Staatsoper) czy *Guercœur* Albérica Magnarda (Opéra national du Rhin). Prowadził również takie orkiestry, jak Cleveland Orchestra, Wiener Philharmoniker, Orchestre Philharmonique de Radio France, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Oslo Philharmonic, Swedish Radio Symphony Orchestra czy Helsinki Philharmonic Orchestra.

Ingo Metzmacher was General Music Director of the Staatsoper Hamburg (1997–2005), Chief Conductor at the Dutch National Opera (2005–2007) and Chief Conductor and Artistic Director of the Deutsches Symphonie-Orchester Berlin (2007–2010). From 2016 to 2025, he served as Artistic Director of the KunstFestSpiele Herrenhausen in Hanover.

The 2024/2025 season marked Ingo Metzmacher's fifth tour with the Gustav Mahler Jugendorchester and included performances with the Gewandhausorchester, Orquesta Sinfónica de RTVE, Wiener Symphoniker, SWR Symphonieorchester, NDR Elbphilharmonie Orchester, Armenian National Philharmonic Orchestra, as well as Czech Philharmonic and Czech Philharmonic Youth Orchestra during the Dvořák Prague Festival. He led the world premieres of Francesco Filidei's *Il nome della rosa* at Teatro alla Scala and Georg Friedrich Haas' *...heraus in Luft und Licht...* with Klangforum Wien. During the opening night of the Salzburg Festival 2025, he conducted Hans Werner Henze's *Das Floß der Medusa* with the ORF Radio-Symphonieorchester Wien. He presented the tenth and final (under his artistic direction) edition of the KunstFestSpiele Herrenhausen, where he has brought together the NDR Radiophilharmonie and numerous regional choirs to perform Arnold Schönberg's *Gurre-Lieder*, Hector Berlioz' *Requiem*, Gustav Mahler's Symphony No. 8 and Leonard Bernstein's *Mass*, and with the Ensemble Modern – the world premiere of Mark Andre's *rwh 1-4*.

Highlights of recent seasons include new productions of Wolfgang Rihm's *Die Eroberung von Mexico*, George Enescu's *OEdipe*, Luigi Nono's *Intolleranza 1960* and Giuseppe Verdi's *Falstaff* at the Salzburger Festspiele, Richard Strauss' *Salome* at the Festival d'Aix-en-Provence, Dmitri Shostakovich's *Lady Macbeth of Mtsensk*, Walter Braunfels' *Die Vögel* at the Bayerische Staatsoper and, most recently, Albéric Magnard's *Guercoeur* at the Opéra national du Rhin. He has conducted Cleveland Orchestra, Wiener Philharmoniker, Orchestre Philharmonique de Radio France, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Oslo Philharmonic, Swedish Radio Symphony Orchestra and Helsinki Philharmonic Orchestra, among others.

Adam Kośmiejka

fortepian / piano

Jest uznawany za jednego z najbardziej odkrywczych i nowoczesnych polskich pianistów. Nazywany muzycznym kameleonem, z powodzeniem wykonuje zarówno repertuar klasyczny, jak i szeroko pojętą muzykę nową wraz z multimediami i improwizacjami.

Intensywnie koncertuje w kraju i za granicą. Jego działalność artystyczna zaprowadziła go do sal koncertowych ponad 20 państw Ameryki Północnej, Europy i Azji, takich jak Weill Recital Hall w Carnegie Hall, Berliner Philharmonie, Grieghallen w Bergen, Shenzhen Concert Hall, Shandong Grand Theatre, Filharmonia Narodowa w Warszawie, siedziba Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia, Narodowe Forum Muzyki czy Great Amber Concert Hall na Łotwie. W 2022 roku zadebiutował z orkiestrą kameralną Kremerata Baltica, której założycielem i dyrektorem artystycznym jest Gidon Kremer.

Adam Kośmiejka jest artystą związanym z wytwórnią Warner Music. Jego dyskografia, reprezentowana przez albumy takie jak *Tribute to Gulda* (Warner Classics),

Infinity (Warner Classics) czy *Phase_1_4* (Kairos), odzwierciedla szerokie spektrum inspiracji. Płyta *Elżbieta Sikora – Concertos* (Anaklasis) otrzymała nagrodę francuskiej Académie Charles Cros (2024).

Jest absolwentem Manhattan School of Music w Nowym Jorku oraz Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy. W bydgoskiej uczelni pełni obecnie funkcję kierownika katedry fortepianu (stopień naukowy doktora habilitowanego). Studiował pod kierunkiem takich pedagogów, jak Ludmila Kasjanenko, Jerzy Sulikowski, Solomon Mikowsky i Katarzyna Popowa-Zydroń. Prowadził rozmaite działania artystyczno-edukacyjne oraz wykłady, m.in. w Manhattan School of Music, Frost School of Music (University of Miami), Schulich School of Music (McGill University) w Montrealu, Royal Academy of Music w Londynie, Royal Birmingham Conservatoire czy w akademiach muzycznych w Katowicach, Bydgoszczy i Gdańsku.

Adam Kośmiejka otrzymał nominację do nagrody Koryfeusz Muzyki Polskiej w kategorii Odkrycie roku (2021). Miasto Bydgoszcz uhonorowało artystę Laurem Mariana Rejewskiego – nagrodą przyznawaną osobom podnoszącym znaczenie miasta na arenie międzynarodowej (2023).

Considered as one of the most innovative and modern Polish pianists, Adam Kośmiejka is known as a musical chameleon, who successfully performs both classical repertoire and broadly defined new music, including multimedia and improvisations.

He performs extensively in Poland and abroad. His artistic activity has taken him to concert halls in over 20 countries in North America, Europe and Asia, including Weill Recital Hall at Carnegie Hall, Berliner Philharmonie, Grieghallen in Bergen, Shenzhen Concert Hall, Shandong Grand Theatre, Warsaw Philharmonic, Polish National Radio Symphony Orchestra concert hall in Katowice, NFM in Wrocław and the Great Amber Concert Hall in Latvia. In 2022, he made his debut with the Kremerata Baltica chamber orchestra, founded and directed by Gidon Kremer.

Adam Kośmiejka is an artist associated with Warner Music label. His discography, represented by albums such as *Tribute to Gulda* (Warner Classics), *Infinity* (Warner Classics) and *Phase_1_4* (Kairos), reflects a wide spectrum of inspiration. The album *Elżbieta Sikora – Concertos* (Anaklasis) received an award from the French Académie Charles Cros (2024).

He is a graduate of the Manhattan School of Music in New York and the Feliks Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz. He currently serves as head of the piano department at the Bydgoszcz academy (with a habilitated doctor's degree). He studied under such teachers as Ludmila Kasjanenko, Jerzy Sulikowski, Solomon Mikowsky and Katarzyna Popowa-Zydroń. He has conducted various artistic and educational activities and lectures, including at the Manhattan School of Music, Frost School of Music (University of Miami), Schulich School of Music (McGill University) in Montreal, Royal Academy of Music in London, Royal Birmingham Conservatoire and music academies in Katowice, Bydgoszcz and Gdańsk.

Adam Kośmiejka was nominated for the Coryphaeus of Polish Music Award in the 'Discovery of the Year' category (2021). The city of Bydgoszcz honoured the artist with the Marian Rejewski Laurel, an award given to individuals who raise the city's profile on the international stage (2023).

Augustin Viard

fale Martenota / *ondes Martenot*

Francuski muzyk i kompozytor Augustin Viard studiował w Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris. Jest jednym z niewielu aktywnych, profesjonalnych artystów grających na falach Martenota, którzy posiadają kilka autentycznych modeli zbudowanych przez Maurice'a Martenota.

Repertuar artysty obejmuje najważniejsze utwory napisane na ten instrument, m.in. kompozycje Oliviera Messiaena (*Turangalila-Symphonie, Saint François d'Assise*), Arthura Honeggera (*Jeanne d'Arc au bûcher*) i Edgara Varèse'a (*Ecuatorial*). Dzieła te wykonywał pod batutą znanych dyrygentów, takich jak Kent Nagano, Maxime Pascal, Susanna Mälkki i Thierry Fischer.

Augustin Viard występował z prestiżowymi orkiestrami we Francji (Ensemble intercontemporain, Le Balcon, Orchestre National de Lille), w Europie (Philharmonisches Staatsorchester Hamburg, Radio Filharmonisch Orkest, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia, Orkiestra Rumuńskiej Opery Narodowej) oraz poza nią (Utah Symphony, Orquesta Filarmónica de la UNAM w Meksyku).

Ważną częścią działalności artysty jest muzyka filmowa. Napisał ścieżkę dźwiękową do filmu fabularnego Lucile Hadžihalilović pt. *Earwig*. Miał swój znaczący wkład przy takich produkcjach filmowych, jak *Loveless*, *Blonde* i *Asphalt City*, współpracował również z takimi kompozytorami, jak Evgueni Galperine, Warren Ellis i Nicolas Becker. W 2025 roku ukazał się album Augustina Viarda i Narumi Herisson *La Japonaise* (Radiophonie, Radio France).

Augustin Viard pracuje obecnie nad kinową wersją niemego filmu *Upadek domu Usherów* Jeana Epsteina, do którego skomponował oryginalną ścieżkę dźwiękową na fale Martenota solo; artysta wykonuje tę partię na żywo.

Jest profesorem w Conservatoire de Boulogne-Billancourt.

French musician and composer Augustin Viard studied at the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris, and is one of the few professional ondists active today owning several authentic models built by Maurice Martenot.

His repertoire includes the most significant works written for the ondes Martenot, including those by Olivier Messiaen (*Turangalîla-Symphonie*, *Saint François d'Assise*), Arthur Honegger (*Jeanne d'Arc au bûcher*) and Edgard Varèse (*Ecuatorial*), performed under the direction of renowned conductors such as Kent Nagano, Maxime Pascal, Susanna Mälkki, and Thierry Fischer.

He has performed alongside prestigious orchestras in France (Ensemble intercontemporain, Le Balcon, Orchestre National de Lille), throughout Europe (Philharmonisches Staatsorchester Hamburg, Radio Filharmonisch Orkest, Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice, Romanian National Opera Orchestra), and beyond (Utah Symphony in the USA, Orquesta Filarmónica de la UNAM in Mexico).

In the world of cinema, Augustin Viard wrote the soundtrack for *Earwig*, a feature film by Lucile Hadžihalilović (San Sebastián International Film Festival's Jury Grand Prize winner). He has contributed to major productions such as *Loveless* (Jury Prize at the Cannes Film Festival, César for Best Foreign Film), *Blonde*, and *Asphalt City*, and collaborated with composers including Evgueni Galperine, Warren Ellis, and Nicolas Becker. 2025 saw Radio France release a full album composed and performed by Augustin Viard and Narumi Herisson, *La Japonaise*, on the station's own label Radiophonie.

The artist is currently developing a cinema screening of the silent film *The Fall of the House of Usher* by French filmmaker Jean Epstein. For this screening, Augustin Viard has composed an original solo ondes Martenot score, which he will perform live.

He is a professor of ondes Martenot at the Conservatoire de Boulogne-Billancourt.

Alexei Botnariuc

bas / bass

Najbliższe występy artysty obejmują role Farłafa w operze *Ruslan i Ludmiła* Michaiła Glinki (Staatsoper Hamburg), Tyrezjasza w *Edypie* George'a Enescu oraz partię solową w *Requiem dla mojego przyjaciela* Zbigniewa Preisnera podczas George Enescu International Festival, wykonanie *XIV Symfonii* Dmitrija Szostakowicza z Orchestre Philharmonique de Radio France pod dyktando Mirgi Grażynytė-Tyla, a także powrót do Bayerische Staatsoper i Gran Teatre del Liceu.

Ostatnie najważniejsze projekty operowe Alexeia Botnariuca to role takie jak Borys (*Lady Makbet mceńskiego powiatu* Szostakowicza) w Gran Teatre del Liceu, Urzędnik w gazecie (*Nos* Szostakowicza) i Dołochow (*Wojna i pokój* Siergieja Prokofiewa) w Bayerische Staatsoper, Arcybiskup Reims (*Dziewica Orleańska* Piotra Czajkowskiego) w Deutsche Oper am Rhein, Surin (*Dama pikowa* Czajkowskiego) oraz partia solowa w *Les Noces* Igora Strawieńskiego w Teatro alla Scala, Warłaam (*Borys Godunow* Modesta Musorgskiego) w Opernhaus Zürich oraz Ramfis (*Aida* Giuseppe Verdiego) w Opéra national de Paris (Opéra Bastille) i Deutsche Oper Berlin.

Alexei Botnariuc jest absolwentem International Opera Studio przy Opernhaus Zürich oraz Akademii Muzycznej, Teatralnej i Sztuk Pięknych w Kiszyniowie. Artysta jest laureatem III nagrody Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Stanisława Moniuszki.

Alexei Botnariuc's upcoming engagements include Farlaf in Mikhail Glinka's *Ruslan and Lyudmila* at the Staatsoper Hamburg, Thésée in George Enescu's *Oedipe* and bass solo in Zbigniew Preisner's *Requiem for my Friend* at the George Enescu International Festival, Dmitri Shostakovich's Symphony No. 14 with the Orchestre Philharmonique de Radio France under Mirga Gražinytė-Tyla, and returns to the Bayerische Staatsoper and the Gran Teatre del Liceu.

Recent highlights feature Boris Timofeyevich in Shostakovich's *Lady Macbeth of Mtsensk* at the Gran Teatre del Liceu; the Newspaper Clerk in Shostakovich's *The Nose* and Dolokhov in Sergei Prokofiev's *War and Peace* – both new productions at the Bayerische Staatsoper; The Archbishop in Pyotr Tchaikovsky's *The Maid of Orleans* at the Deutsche Oper am Rhein; Surin in Tchaikovsky's *The Queen of Spades* and soloist in Igor Stravinsky's *Les noces* at the Teatro alla Scala; Varlaam in Modest Mussorgsky's *Boris Godunov* at the Opernhaus Zürich; and Ramfis in Giuseppe Verdi's *Aida* at the Opéra national de Paris (Opéra Bastille) and the Deutsche Oper Berlin.

A graduate of the International Opera Studio of Opernhaus Zürich and the Academy of Music, Theatre and Fine Arts Chişinău, Alexei Botnariuc is the winner of the third prize at the International Stanisław Moniuszko Vocal Competition.

Orkiestra Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Orchestra

Krzysztof Urbański
Dyrektor Artystyczny /
Music and Artistic Director

Dyrygenci-asystenci / Assistant Conductors

Filip Huget
Daniel Mieczkowski
Dorian Pawełczak
Bartosz Staniszewski
Piotr Wacławik

I Skrzypce / First Violins

Maria Machowska
koncertmistrz / leader
Krzysztof Bąkowski
koncertmistrz / leader
Stanisław Podemski
zastępca koncertmistrza /
deputy leader
Justyna Bogusiewicz
Kornelia Grądzka
Kristine Harutyunyan
Julia Iwanciw-Gąsior
Marzena Jabłońska
Joanna Jakobs
Marian Kowalski
Maja Kozieł
Aleksandra Kupczyk
Agnieszka Lewandowska
Jan Lewtak
Lena Łoginowicz
Mateusz Marczyk
Marcin Mazurek
Grzegorz Osiński
Marek Powideł
Michał Szałach
Krystyna Wilczyńska

II Skrzypce / Second Violins

Piotr Tadzik
solista / soloist
Bogdan Śnieżawski
Dominika Wojcieszuk
Dariusz Dęga
Katarzyna Dul
Grzegorz Groblewski
Hanna Grozik
Izabela Hodor
Ada Kozyra-Dobrowolska
Bożena Michalska
Zuzanna Panas
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Magdalena Smoczyńska
Anna Stokowska
Krzysztof Trzcionkowski
Natalia Tuszyńska

Altówki / Violas

Marzena Hodyr
solistka / soloist
Marek Iwański
solista / soloist
Wiesława Duszak
Agnieszka Duż-Dymus
Katarzyna Henrych
Radosław Jarocki
Tomasz Karwan
Damian Kułakowski
Jakub Kowalik
Agnieszka Podłucka
Julianna Przybył
Paulina Różańska-Czopka
Krzysztof Szczepański

Wiolonczele / Cellos

Karolina
Jaroszevska-Rajewska
solistka / soloist
Aleksandra
Ohar-Sprawka
solistka / soloist
Robert Putowski
solista / soloist
Monika Chilińska
Agata Dobrzańska
Dominik Drewniak
Maria Leszczyńska-Thieu
Piotr Sapilak
Mateusz Szymt
Angelica Wais
Jerzy Wołochowicz

Kontrabasy / Double Basses

Janusz Długokęcki
solista / soloist
Karol Kowal
solista / soloist
Kacper Czarnecki
Maciej Dobrzański
Jakub Kaczmarczyk
Michał Kotowski
Jakub Langiewicz
Marcin Rybiński
Marcin Wiliński

Flety / Flutes

Krzysztof Malicki
solista / soloist
Małgorzata Cegielska
solistka / soloist
Joanna Gatniejewska
(piccolo*)
Seweryn Zapłatyński
(piccolo*)

Oboje / Oboes

Aleksandra Rojek
solistka / soloist
Piotr Lis
solista / soloist
Łukasz Dzikowski
Joanna Lenart
(rożek angielski / cor anglais*)
Agata Bała**
(rożek angielski / cor anglais*)

Klarnety / Clarinets

Adrian Janda
solista / soloist
Grzegorz Wotczański
solista / soloist
Dariusz Elbe
(klarnet Es / clarinet in Eb*)
Krystyna Sakowska
(klarnet basowy / bass
clarinet*)

Fagoty / Bassoons

Andrzej Budejko
solista / soloist
Leszek Wachnik
solista / soloist
Kayetan Cygański-Bolski
Mariusz Oczachowski
(kontrafagot / contrabassoon*)

Waltornie / Horns

Gabriel Czopka
solista / soloist
Grzegorz Sabeł
solista / soloist
Daniel Otero Carneiro
solista / soloist
Aleksander Szebesczyk
Robert Duda
Maciej Kostrzewa

Trąbki / Trumpets

Bogumił Soroka
solista / soloist
Dorota Cholewa
Mariusz Niepiekło
Krzysztof Bednarczyk**

Puzony / Trombones

Andrzej Sienkiewicz
solista / soloist
(puzon altowy / alto
trombone*)
Paweł Cieślak
solista / soloist
Krzysztof Wojtyński

Puzon basowy / Bass Trombone

Krzysztof Kott
solista / soloist

Tuba / Tuba

Arkadiusz Więdlak
solista / soloist

Kotły / Timpani

Piotr Domański
solista / soloist
Daniel Kamiński
solista / soloist

Perkusja / Percussion

Tomasz Biela
Wawrzyniec Dramowicz
Paweł Pruszkowski
inspektor orkiestry /
orchestra personnel manager
Maciej Siwek

Harfy / Harps

Klara Wośkowiak
solistka / soloist
Dominika Surzyn**

Fortepian / Piano

Grzegorz Gorczyca
solista / soloist

Bibliotekarze Orkiestry / Librarians

Stawomir Bychawski
Michał Sołtysik
Kamil Watkowski

Stroiciele / Tuners

Szymon Jasnowski
kierownik sekcji /
head of the tuning team
Jarosław Bednarski
Krzysztof Dymek

Obsługa techniczna estrady / Stagehands

Rafał Iżykiewicz
Michał Drewnik
Krzysztof Mączka
Sebastian Michałek
Tomasz Śpiewak
Zbigniew Wierzbicki

* instrument dodatkowy / additional instrument

** muzyk doangażowany / guest musician

Chór Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Choir

Bartosz Michałowski

Dyrektor chóru, dyrygent /
Choir Director, Conductor

Justyna Pakulak

Dyrygent / Conductor

Henryk Wojnarowski

Honorowy dyrektor chóru /
Honorary Choir Director

Soprany / Sopranos

Katarzyna Bienias
Urszula Bozik
Marta
Czarkowska-Lawaty
Magdalena Dobrowolska
Monika
Dobrzyńska-Krysiak
Alicja Gala
Anna Jasińska
Kinga Jaskowska
Justyna Jedynek-Obłozą
Katarzyna
Kalisz-Kędziołek
Aneta Kapla-Marszałek
Michalina
Kraska-Szatkowska
Anastazja Marusiak
Małgorzata
Miłkowska-Cieśla
Marta Mularczyk
Maria Muszyńska

Inga Pośkutę-Królak
Magdalena Schabowska
Ewelina
Siedlecka-Kosińska
Sylwia Sikorska
Samitra Suwannarit
Barbara Szczerbaczewicz
Ewa Wołoszkiewicz

Alty / Altos

Jadwiga Bartnik
Grażyna Cesarczyk
Beata Dąbrowska
Brygida
Dobber-Sienkiewicz
Joanna Dudzińska
Anna Fijałkowska
Joanna Gontarz
Małgorzata
Hennig-Pochwat
Marzanna Jadczał

Olga Janiec

Martyna Jankowska

Jolanta

Kaczyńska-Lechnio

Dominika Kazimierska

Anna Kozłowska

Zuzanna Kozłowska

Anna Krawczuk

Diana Kuls-Ferreira

Ewa Mieczkowska

Aleksandra Pawluczuk

Urszula Rodowicz

Eliza Sikora

Małgorzata

Spodniewska-Szyndler

Anna

Stawarz-Moszczyńska

Agata Szmuk

Marta Wiktorzak

Basy / Bases

Krzysztof Chalimoniuk

Maciej Falkiewicz

Wiktor Gniazdowski

Dariusz Golec

Mirostaw Grabski

Sebastian Gunerka

Adam Kaczyński

Łukasz Kocur

Miłosz Kondraciuk

Andrzej Kozłowski

Bogumił Kozłowski

Krzysztof Matuszak

Marian Parczała

Piotr Stawarski

Roman Wawreczko

Piotr Widlarz

Marek Wota

Przemysław Żywczok

**Korepetytorzy pianisci /
Répétiteurs**

Ariadna Pustoła

Ewa Wilczyńska

**Inspektor Chóru /
Choir Personnel Manager**

Dariusz Golec

Bibliotekarz / Librarian

Roman Wawreczko

**Chór Opery
i Filharmonii
Podlaskiej
Podlaska Opera
and Orchestra
Men's Choir**

Violetta Bielecka

Kierownik chóru / *Choir Director*

Basy / Basses

Mariusz Bierć
Wojciech Bronakowski
Roman Chumakin
Krzysztof Drugow
Oleg Kobzar
Karol Komenda
Bogdan Kordy
Dominik Kukliński
Michał Leoniak
Artur Mądry
Dariusz Pruszyński
Mateusz Stachura
Krzysztof Szyfman
Krzysztof Wojtecki

**Chór Filharmonii
Łódzkiej im. Artura
Rubinsteina**
**Arthur Rubinstein
Philharmonic
Men's Choir**

Artur Koza

Chórmistrz / *Choirmaster*

Basy / *Basses*

Piotr Chłopicki
Krzysztof Cygan
Sebastian Kondratowicz
Jakub Kowalewski
Adrian Łęczycki
Piotr Mika
Piotr Ranfeld
Seweryn Ropenga
Michał Seta
Adam Suwald
Łukasz Szatkowski
Adam Tomczak

O czym gramy?

Cykl wprowadzeń
do koncertów

Serdecznie zapraszamy melomanów przed piątkowymi koncertami symfonicznymi o godz. 18:30 na wprowadzenia omawiające dzieła wykonywane danego wieczoru.

13.02

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Bartosz Kamiński

Wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

Publicysta i krytyk muzyczny, studiował w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej oraz Akademii Muzycznej (obecnie: UMFC) w Warszawie. Jako recenzent i dziennikarz muzyczny rozpoczął pracę w dzienniku „Życie”. Przez lata związany z „Gazetą Wyborczą”, następnie współpracował m.in. z „Dziennikiem”, „Przekrojem” oraz Programem 2 Polskiego Radia. Przez dwa lata prowadził dział teatru muzycznego w „Ruchu Muzycznym”, gdzie publikuje regularnie do dziś. Specjalizuje się w zagadnieniach opery i pieśni artystycznej.

What Are We Playing About?

Pre-Concert Talks

We encourage all music lovers to attend our special lectures at 6.30 p.m. before each Friday symphony concert, in which they will be able to learn more about the works that are to be performed on that particular evening. Please note that the lectures are delivered in Polish.

A journalist and music critic, he studied at the State Higher School of Theatre and the Academy of Music (now: Chopin University of Music) in Warsaw. He began his career as a reviewer and music journalist at the daily newspaper *Życie*. For many years, he was associated with *Gazeta Wyborcza*, then collaborated with *Dziennik*, *Przekrój* and Polish Radio Programme 2, among others. For two years, he was head of the musical theatre department at *Ruch Muzyczny*, where he still publishes regularly. He specialises in opera and art song.

20.02

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Marcin Majchrowski

Wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

Muzykolog i dziennikarz muzyczny związany z Programem 2 Polskiego Radia oraz Polskim Radiem Chopin. Prezenter autorskich audycji w paśmie przedpołudniowym (*Kanon Dwójki*) oraz komentator transmisji koncertów (*Filharmonia Dwójki*) i spektakli operowych (*Wieczór operowy*, *Opera pod gwiazdami*). Twórca audycji monograficznych poświęconych muzyce klasycyzmu, romantyzmu i XX wieku. W Roku Moniuszkowskim (2019) zaprezentował komplet pieśni Stanisława Moniuszki opublikowanych w *Śpiewnikach domowych* (codzienna antologia prezentowana była na antenie „Dwójki”). W Polskim Radiu Chopin prowadził m.in. autorski cykl poświęcony historii romantycznego koncertu fortepianowego i cykl poświęcony wykonawstwu dzieł Fryderyka Chopina pt. *Interpretacja niejedno ma imię*. Autor tekstów publicystycznych, recenzji i wywiadów publikowanych w prasie. Laureat „Złotego Mikrofonu” 2010 – prestiżowej nagrody Polskiego Radia.

Musicologist and music journalist associated with Polish Radio Channel 2 and Polish Radio Chopin. He has his own original midday show ('Kanon Dwójki') and is a commentator during broadcasts of concerts ('Filharmonia Dwójki') and opera performances ('Wieczór operowy' and 'Opera pod gwiazdami'). Creator and presenter of monographic programmes on Classical, Romantic and 20th-century music. In the Year of Moniuszko (2019), he presented Stanisław Moniuszko's complete songs published as *Śpiewniki domowe* (the anthology was presented every day on Polish Radio Channel 2). On Polish Radio Chopin, he presents, inter alia, an original show on the history of the Romantic piano concerto and a programme on the performance of Fryderyk Chopin's oeuvre called 'Interpretacja niejedno ma imię'. He writes columns, reviews and interviews published in the press. Marcin Majchrowski is the winner of a Golden Microphone 2010, which is a prestigious award of Polish Radio.

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
**Filharmonia Narodowa /
Warsaw Philharmonic**

Dział Wydawniczy
**Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic
Publishing Department**

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Urszula Ciołkiewicz-Latek

Przekład tekstu Oliviera Messiaena /
Translation of the Olivier Messiaen's text
Agata Kozak

Przekład wierszy Jewgienija Jewtuszenki /
Translation of the Yevgeny Yevtushenko's
poems
Jerzy Szokalski

Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination
Martyna Ćwiek

Przygotowanie i emisja tekstów
na tablicy świetlnej / Preparation
and projection of text on the light board
Daniel Laskowski

Tłumaczenie / Translation
John Comber

Fotografie / Photos
**Felix Broede 13, Marcin Szpak 16,
Alexei Botnarcziuc 22, Grzesiek Mart 24,
26–27, archiwum / archives of OiFP 28,
Dariusz Kulesza 29**

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Partnerzy / Partners

CAROLINA
TOYOTA WOLA

Melon Catering
35 LAT WYDARZEŃ Z PASJĄ

PKP INTERCITY

Bilety²⁴

Patroni medialni / Media Partners

dwójka
POLSKIE RADIO

